

HORARI Despatx Parroquial: Dimecres i Divendres de 4 a 7 tarda. Dissabte, de 11 a 1

C. St. Jaume, 3 - Tel. 93 869 85 40 - parroquiacalaf@bisbatvic.com / www.parroquiescalaf.com

PREGUEM AMB L'EVANGELI DEL DIUMENGE

Vivim temps de culte al jo. El concepte de sacrifici només és concebible, per a molts, com l'esforç per millorar-se a si mateix, i no per entregar-se als altres. Sacrifici per millorar el propi aspecte, amb exercici físic, tatuatges, cirurgia, fins a extrems malaltissos com els trastorns alimentaris. Sacrifici per al benestar emocional, amb el ioga i la meditació. Sacrifici per assolir reptes personals de tipus esportiu, econòmic, laboral...

En canvi, la paraula abnegació, entesa com la renúncia a un objectiu personal per assolir un bé superior en benefici d'una altra persona, sembla esborrada del diccionari. D'aquí provenen segurament moltes crisis familiars.

En aquest sentit, Joan Baptista és en la nostra època un personatge contracultural, algú tant atípic com una veu que crida en el desert i que, en comptes de promocionar-se ell mateix, afirma que no és digne ni de deslligar la corretja del calçat d'aquell que ha vingut a aplanar el camí. Ens atrevirem a escoltar la seva veu? (Missa de Cada Dia)

EN UNA SOCIETAT EN CRISI, ÉS MÉS FÀCIL VEURE LA FOSCA, QUE DESCOBRIR ELS SENYALS PER A CREURE.

CELEBRACIONS

23 de desembre (dissabte)
8 del vespre: CALAF

24 de desembre (diumenge)
2/4 de 12: CALAF
1: SANT MARTÍ
10 de la nit: AGUILAR
12 de la nit: CALAF

25 de desembre (dilluns)
10: CONILL
2/4 de 12: CALAF
1: PUJALT
1: SANT MARTÍ

26 de desembre (dimarts)
10: CASTELLAR
12: CALAF

INTENCIONS de MISSES

Calaf: Dimarts 19: Josep Raurich Castellà.

Divendres 22: Maria Lluïsa Puig Castellà (7è Aniversari)

Diumenge 24: Maria Trullàs Alsina. Rosa Parés i família. Narcís Mallorquí. Vicenç Trullàs Prat i Maria del Carmen Povedano García. Jaume Salat Pons. Josep Jordana i Sibila.

Aguilar 24: Josep Comellas Esquiús

**RECORDATORI DE PAGAMENT DEL FULL:
25,00€**

AGUILAR DE SEGARRA

CALAF

CALONGE DE SEGARRA

CASTELLAR

CONILL

LA GUÀRDIA

MIRAMBELL

PUJALT

SEGUR

SANT MARTÍ SESGUEIOLES

SANT PERE DE L'ARÇ

CELEBRACIÓ PENITENCIAL

DIMARTS, 19 de desembre, acabada la missa de les 7 de la tarda; per tant a 2/4 de 8 de la tarda, a la capella dels Dolors de Calaf.

La riquesa del perdó passa pel reconeixement de l'oferta que ens fa Déu, a través de Jesús, de viure la joia, la pau i la força de l'amor de Déu. Per tant un "crec", confessar que confio i vull que Déu estigui en mi. L'altre aspecte és quan aquesta fe la passo en la vida real i, amb humilitat i sense orgull, em miro en el mirall de l'amor de Déu i de com veig Déu present amb els altres. Aleshores descobreixo la necessitat de celebrar el sagrament del perdó.

VIVIM L'ADVENT

- ✓ Abans de començar la missa dels dies feiners, res de les vespres.
- ✓ Especial atenció a la catequesi, amb una activitat pròpia d'Advent.
- ✓ Celebració del perdó 19 de desembre.

COL·LECTES i donatius

Calaf: Col·lecta 511,30€ / Donatiu Caritas

Humiliació

Ser humil és inherent a la persona, som limitats. Aquest sentiment que ens fa humans, no és un rebaixar-se, tenir vergonya de nosaltres o perdre l'autoestima, sinó que la humilitat ens fa buscar el compartir amb l'altre, ens fa trobar companys de camí, ens fa dialogar, respectar i escoltar al màxim als altres.

Quan falla aquesta capacitat de reconeixement de les pròpies limitacions, l'egoisme campa per allà on vol veient en l'altre un enemic a combatre. Si no hi ha humilitat, algú altre pagarà les conseqüències en la humiliació.

Per tant, humiliació és menyspreu públic de l'orgull o de l'amor propi d'una persona. Aquest menyspreu sol anar associat al poder polític, religiós, econòmic, social, familiar... En definitiva l'afany de domini sobre l'altre pel sol fet de tenir el poder i, sobretot quant aquest manipula lleis i costums a interessos del poder establert i, potser a interessos particulars. Aquest poder, a voltes ferit per la veritat, imposa a l'altra gent el que han de fer. Normalment quan més dominen més se'ls nota la

manca del sentit de la compassió, ja que per imposar el que volen arriben a fer accions brutals contra els que ells consideren els seus *súbdits*, ho siguin o no ho siguin. En el món polític ho hem vist abastament, però també trobaríem exemples en el món empresarial, econòmic sobretot, entre esportistes per imposar-se els uns als altres i també

entre els religiosos (bisbes, rectors...) que no s'escapen d'aquestes actituds.

La humiliació es fa punyent quan et van refregant amb tota sorna els teus propis defectes sense considerar que la seva força està alimentada per la seva convicció de salvadors i la incapacitat de valorar les persones i posar-se al servei del poble, carregant-se drets i llibertats promulgats pels drets humans.

Humiliació és preguntar-se, amb qui puc parlar i de què? Sé escoltar i seré escoltat? Per parlar, i sobretot per entendre, cal escoltar.

Paraules de la Mònica Tarribes, citant Miquel d'Unamuno: "Vencereu, però no convencereu. Vencereu perquè teniu la força bruta de sobra; però no convencereu, perquè convèncer significa

persuadir. I per persuadir necessiteu alguna cosa que us falta: raó i dret en la lluita". Val per humils i humiliadors.

Tot plegat és l'oblit d'aquell manament de *l'amor als altres* que Jesús predica i practica en l'Evangelí (Jn 19,12). A la

persona humana per viure una autèntica llibertat i gaubança en la vida, li cal equilibri psíquic i maduresa humana. Aleshores no ens fa por viure i ser humils voluntàriament, però alhora som sensibles i refusem tota forma d'humiliació.